

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2019 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jerzy Skorupka

Sędziowie: Andrzej Kot

del. Jarosław Mazurek (spr.)

Protokolant: Paulina Pańczyk

przy udziale prokuratora Prokuratury (...) Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2019 r.

sprawy D. A. (1)

oskarżonego z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

i M. A.

oskarżonego z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 13 marca 2019 r. sygn. akt III K 9/19

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych D. A. (1) i M. A. w ten sposób, że:

a) w miejsce czynów przypisanych im w pkt I części dyspozytywnej wyroku przyjmuje, że:

1) D. A. (1) i M. A. w okresie do dnia 20 września 2018 roku w P., rej. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając wspólnie i w porozumieniu, uprawiali ziele konopi innych niż włókniste w ilości 127 krzaków, która to uprawa mogła dostarczyć 2794 gramów suszu ziela konopi innych niż włókniste, czym wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 63 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza im kary po roku pozbawienia wolności,

2) D. A. (1) i M. A. w okresie do dnia 20 września 2018 roku w P., rej. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wytworzyli znaczną ilość środka odurzającego w postaci 2245,04 grama suszu ziela konopi innych niż włókniste oraz 5,82 grama żywicy konopi w ten sposób, że suszyli i rozdrabniali zebrane

uprzednio ziele konopi innych niż włókniste, czym wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 kk wymierza im kary po roku pozbawienia wolności i po 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł,

b) stwierdza, że utraciło moc orzeczenie o karach łącznych zawarte w pkt III części dyspozytywnej;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec D. A. (1) i M. A. utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk wymierza D. A. (1) i M. A. kary łączne po roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na ich poczet, na podstawie art. 63 § 1 kk, okres tymczasowego aresztowania:

- wobec D. A. (1) od 20 września 2018 roku godz.13:40 do dnia 11 kwietnia 2019 roku godz. 14:30,

- wobec M. A. od 20 września 2018 roku godz.13:40 do 10 lipca 2019 roku,

IV. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 10 zł tytułem wydatków postępowania odwoławczego i wymierza im opłaty za obie instancje w wysokości po 500 zł.

UZASADNIENIE

D. A. (2) (...)A. zostali oskarżeni o to, że :

I. w bliżej nieustalonym okresie do dnia 20 września 2018r. w P., rej. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii działając wspólnie i w porozumieniu uprawiali marihuanę w ilości 127 krzaków przy czym uprawa ta mogła dostarczyć 2794 gramów marihuany

tj. o przestępstwo z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

II. w bliżej nieustalonym okresie do 20 września 2018r. w P., rej. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, z góry powziętym zamiarem, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, wytwarzali znaczne ilości środków odurzających, w ten sposób, że uprawiali rośliny konopi innych niż włókniste, a następnie po zebraniu i zasuszeniu tych roślin, poprzez ich selekcję, wytworzyli znaczną ilość środka odurzającego w postaci 2245,04 grama ziela konopi innych niż włókniste oraz w postaci żywicy konopi innych niż włókniste w ilości 5,82 grama

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

a nadto **D. A. (1)** o to że:

III. w dniu 20 września 2018r. w P., rej. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał w miejscu swojego zamieszkania 0,33 gram metamfetaminy

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

a nadto **M. A.** o to że:

IV. w dniu 20 września 2018r. w P., rej. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał w miejscu swojego zamieszkania 0,48 gram amfetaminy

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 13 marca 2019 r., sygn.. akt: III K 9/19 orzekł:

I. oskarżonych **D. A. (1)** i **M. A.** uznał za winnych popełnienia zarzucanych im w pkt I i II aktu oskarżenia czynów i za czyny te wymierzył im kary;

- za czyn I na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności dla każdego z nich,

- za czyn II na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii po 3 (trzy) lata pozbawienia wolności dla każdego z nich i grzywny w wysokości po 100 (sto) stawek dziennych po 10 złotych każda dla każdego z oskarżonych;

II. oskarżonego **D. A. (1)** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia czynu, a oskarżonego **M. A.** za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia czynu i za czyny te na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył im kary po 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności dla każdego z nich;

III. na podstawie art. 85§1 kk w zw. z art. 85§2 kk i art. 86§1 kk wyżej wymierzone kary pozbawienia wolności połączył oskarżonym i wymierzył **D. A. (1)** i **M. A.** kary łączne po **3 (trzy) lata i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności** dla każdego z nich;

IV. na podstawie art. 63§1 kk na poczet wymierzonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym okresy ich zatrzymania i tymczasowego aresztowania, to jest czas:

- **D. A. (1)** od dnia 20 września 2018r. od godz. 13:40 do dnia 13 marca 2019r.,

- **M. A.** od dnia 20 września 2018r. od godz. 13:30 do dnia 13 marca 2019r.;

V. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych wyszczególnionych w wykazie dowodów rzeczowych k. 250-252 wymienionych w pkt od 1 do 11, oraz w pkt 18 i w pkt od 20 do 32, oraz w pkt od 34 do 47;

VI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych wyszczególnionych w wykazie dowodów rzeczowych k. 251 verte wymienionych w pkt 33 i k. 251 w pkt 19;

VII. na podstawie art. 230§2 kpk zarządził zwrot:

D. A. (1) – telefonu komórkowego S.z rozbitym ekranem wymienionego na k. 250 verte wyszczególnionego w wykazie dowodów rzeczowych w pkt 12, oraz telefonów komórkowych wymienionych na tej samej karcie w pkt 13 i 14,

M. A. – telefonu komórkowego S. wymienionego na k. 250 verte wyszczególnionego w wykazie dowodów rzeczowych w pkt 17, telefonu komórkowego M.i telefonu komórkowego H. wyszczególnionych w pkt 15 i 16 wykazu dowodów rzeczowych na k. 250 verte.

VIII. na podstawie art. 624§1 kpk zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot części kosztów sądowych, to jest od każdego z oskarżonych kwoty po 4.500 złotych, w pozostałej części kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa i na podstawie art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. (Dz. U. Nr 49 z 1983r. poz. 223 z późn. zm.) nie wymierzył im opłat.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonego M. A. – adw. M. M. – zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

błąd w ustaleniach faktycznych przez bezpodstawne przyjęcie, że czynów z art. 53 i art. 63 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii M. A. dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z D. A. (1), obrazę przepisu praw materialnego,

a to art. 60 § 2 pkt 2 przez jego niezastosowanie i wynikającą z braku zastosowania tego przepisu rażąco surowość wyroku w stosunku do M. A..

Podnosząc powyższy zarzut, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyjęcie, że czynów I i II dopuścił się bez udziału innych osób i złagodzenie kar pozbawienia wolności wymierzonych za te czyny (za czyn II przy zastosowaniu art. 60 k.k.) oraz kary łącznej pozbawienia wolności.

Obrońca oskarżonego D. A. (1) – adw. M. M. – zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 53 i art. 63 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przez ich zastosowanie w stosunku do oskarżonego, pomimo braku jakichkolwiek dowodów na popełnienie tych czynów przez D. A. (1).

Podnosząc powyższy zarzut, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez :

1. uniewinnienie oskarżonego od zarzutów I i II aktu oskarżenia;
2. uznanie D. A. (1) za winnego posiadania w miejscu zamieszkania środków odurzających w postaci 1220,37 grama marihuany oraz 0,33 grama amfetaminy i za czyn ten wymierzenie stosownej kary pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońcy oskarżonych okazały się zasadne, ale tylko w częściach dotyczących wymiaru orzeczonych kar. Ponieważ obie apelacje obrońcy sprowadzają się w swojej podstawie do zarzutu błędnych ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd pierwszej instancji, to w tym zakresie do obu wywiedzionych środków zaskarżenia Sąd Apelacyjny odniesie się łącznie. Bracia D. i M. A. pozostawali pod zarzutem współdziałania przestępczego w zakresie uprawy znacznej ilości konopi innych niż włókniste oraz wytworzenia z tych konopi znacznej ilości środka odurzającego w postaci marihuany oraz żywicy konopi. Obrońca oskarżonych podniósł, że sąd niezasadnie przyjął współdziałanie obu braci, gdyż z zebranych dowodów - wyjaśnień M. A. wynika, że tylko on prowadził uprawę konopi i on wytworzył z niej środki odurzające w postaci marihuany i żywicy konopi. Dokonując oceny poprawności ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd pierwszej instancji Sąd Apelacyjny nie stwierdza błędu w zakresie ustalenia dotyczącego współdziałania braci A. w zakresie prowadzenia uprawy ziela konopi i wytworzenia z tej konopi środków odurzających. Przede wszystkim argumenty podniesione w apelacjach nie wskazują, w którym to momencie sąd pierwszej instancji czyniąc takie ustalenia faktyczne uchybił zasadom oceny dowodów zgromadzonych w sprawie (tj. naruszył art.4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art.5§2 k.p.k.). Lektura pisemnego uzasadnienia wyroku zarówno w części faktograficznej jak też w części dotyczącej oceny dowodów (karta 2 i karta 10 -11) wskazują, iż Sąd Okręgowy w Legnicy dokonując oceny całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego był w pełni uprawniony do przyjęcia działania braci w warunkach współsprawstwa. W apelacji obrońcy oskarżonego D. A. (1) nie sposób dopatrzeć się konkretnych argumentów odnoszących się do wyjaśnień tego oskarżonego złożonych w toku postępowania przygotowawczego. A przecież właśnie w tych pierwszych wyjaśnieniach, oskarżony ten przyznał się do prowadzenia uprawy ziela konopi, dodatkowo wskazał, że do prowadzenia plantacji miał pomocnika (choć nie wskazał kogo). Następnie wyjaśnienia te potwierdził podczas rozprawy głównej przed Sądem Okręgowym w Legnicy. Dodał nawet, że wyjaśniając w śledztwie nie wskazał brata, bo chciał go chronić. Z kolei drugi oskarżony M. A. przyznał się do prowadzenia uprawy konopi indyjskich i wskazał policjantom wszystkie miejsca prowadzenia plantacji konopi, wziął odpowiedzialność za te uprawy tylko na siebie. Dokonując oceny tych wyjaśnień zwrócić należy uwagę, że M. A. nie potrafił w toku postępowania przed sądem, w sposób racjonalny wyjaśnić, w jakich to okolicznościach ziele konopi znalazło się u jego brata D.. Podniesiony argument, że „ktoś może podrzucił bratu narkotyki” razi naiwnością. Oczywiście jest, że tylko te dowody osobowe nie przesądzają o współsprawstwie braci w prowadzeniu uprawy konopi innych niż włókniste. Sąd pierwszej instancji, jak wynika to z uzasadnienia wyroku, wziął jednak pod uwagę także pozostałe zebrane dowody, a w szczególności protokoły oględzin miejsca zamieszkania obu oskarżonych, z których wynika, że u każdego z nich zabezpieczono znaczne ilości ziela konopi. Z protokołów oględzin wynika także, że u każdego z braci zabezpieczono przyrządy i narzędzia służące do wytwarzania marihuany.

Przykładowo u M. A. zabezpieczono wagę elektroniczną, strzykawkę z zawartością żywicy konopi oraz młynek marki B. służący do rozdrobnienia ziela konopi. Natomiast u drugiego oskarżonego D. zabezpieczono m.in. wagę elektroniczną koloru srebrnego, nożyczki koloru niebieskiego, kruszarkę koloru czarnego i inne przedmioty służące do wytwarzania marihuany i żywicy konopi. Z niekwestionowanych przez obronę wyjaśnień oskarżonych wynika, że prowadzili plantacje konopi, gdyż zamierzali wytwarzać z ziela konopi innych niż włókniste olej leczniczy zwany (...). Wskazane wyżej dowody w pełni uprawniały sąd do przyjęcia, że zarówno uprawę konopi jak też wytworzenie z niej środków odurzających prowadzili wspólnie i w porozumieniu. Zgodnie z art. 7 k.p.k. Sąd swoje przekonanie opiera na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodach, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

By skutecznie podważyć ustalenia Sądu apelujący musi przedstawić konkretne dowody, które potwierdzają odmienny przebieg wydarzeń. Tego zaś w pisemnej apelacji obrońcy oskarżonych braci A. nie stwierdza się. Przypomnieć jedynie należy, że zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może sprowadzać się tylko do zakwestionowania stanowiska sądu I instancji, czy też polemiki z ustaleniami sądu, ale powinien wskazywać na nieprawidłowości w rozumowaniu sądu przy ocenie dowodów skutkujących określonymi ustaleniami. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu odmiennego poglądu nie uzasadnia zarzutu o popełnieniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych – zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 19 maja 2009 r. w sprawie AKa 73/09. Ugruntowane jest stanowisko Sądu Najwyższego, że ocena sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k. wtedy, gdy jest poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu materiału dowodowego, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz stanowisko sądu jest wyczerpujące i logicznie uzasadnione. Przeprowadzone przez Sąd Okręgowy w Legnicy postępowanie dowodowe wyjaśniło istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności faktyczne, a sporządzone uzasadnienie pozwala na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku. Mając na uwadze przedstawione wyżej argumenty, wniosek obrońcy oskarżonego D. A. (1) o uniewinnienie tego oskarżonego od zarzutów uprawy ziela konopi i wytworzenia znacznej ilości środka odurzającego jest oczywiście niezasadny.

Jakkolwiek obrońca M. A. w złożonej apelacji nie sformułował zarzutu z art. 438 pkt. 4 k.p.k. dotyczącego rażącej niewspółmierności orzeczonej kary, to jednak wnosząc o zastosowanie art. 60 § 2 pkt 2 k.k. przy wymiarze kary za czyny opisane w pkt. I i II aktu oskarżenia, w istocie zarzut orzeczenia kary rażąco surowej zawarł. Sąd Apelacyjny uznał, że zarzut niewspółmierności orzeczonej kary zasługuje na uwzględnienie i to w zakresie obu oskarżonych. Apelacja obrońcy oskarżonego D. A. (1) dotyczyła rozstrzygnięć, co do winy w zakresie czynów I i II aktu oskarżenia, a zatem po myśli art. 447§1 k.p.k. dotyczyła również orzeczonej kary. Rzeczywiście wymierzone przez sąd pierwszej instancji kary za przestępstwa prowadzenia uprawy ziela konopi oraz wytworzenia znacznej ilości marihuany nie dość mocno uwzględniają okoliczności pozytywne występujące po stronie obu oskarżonych. Otóż zasadniczo obaj przyznali się do zarzucanych czynów i wskazali, że taką działalnością zajmują się po raz pierwszy. W przedmiotowej sprawie praktycznie wszystkie ujawnione okoliczności dotyczące prowadzenia uprawy konopi pochodzą od samych oskarżonych. Z ich relacji wynika, że celem uprawy było wytworzenie oleju (...) w celu niesienia pomocy osobom ze schorzeniami nowotworowymi. Zdaniem Sądu Apelacyjnego jest to okoliczność, która niewątpliwie ma duże znaczenie przy ocenie stopnia szkodliwości społecznej popełnionych czynów, a tym samym również oceny karygodności dokonanych przestępstw. Z żadnego dowodu sprawy nie wynika, by oskarżeni działali z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej lub by czynili starania dotyczące sprzedaży wytworzonego środka odurzającego. Przeciwnie, ilość zabezpieczonych środków narkotycznych u obu braci świadczy, że nie podjęli takiej działalności. Wytworzoną marihuanę wykorzystywali na własne potrzeby, będąc od niej uzależnieni. Niewątpliwie okolicznością łagodzącą jest fakt, że M. A. dobrowolnie ujawnił policji wszystkie posiadane plantacje ziela konopi i zasadne jest stwierdzenie, że gdyby nie jego postawa to plantacje te nie zostałyby zlikwidowane. Okolicznością wpływającą na wymiar kary jest także aktualny stan zdrowia D. A. (1). Z dokumentów medycznych (k.353-354) wynika, że ujawniono u niego guza jądra, co wymaga podjęcia pilnego leczenia. Uwzględniając wskazane wyżej okoliczności korzystne dla oskarżonych Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że wymierzone przez sąd pierwszej instancji kary 2 i 3 lat pozbawienia wolności za czyny zarzucone w pkt I i II aktu oskarżenia są surowe i w nienależyty sposób uwzględniają okoliczności łagodzące występujące po stronie oskarżonych. To prawda, że oskarżeni w przeszłości byli już karani sędownie,

w tym również za przestępstwa penalizowane ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii i te okoliczności obciążające zostały wzięte pod uwagę w zaskarżonym wyroku. Sąd Apelacyjny również miał to na uwadze, przy czym uznał, że wskazane wcześniej okoliczności korzystne dla oskarżonych w większym stopniu powinny zostać uwzględnione przy wymiarze kary. Pamiętać należy, że popełnione przez oskarżonych przestępstwa dotyczą tzw. „narkotyków miękkich”, które w niektórych państwach Unii Europejskiej są przedmiotem legalnego obrotu. Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w pkt. 1 i za przestępstwo z art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione wspólnie i w porozumieniu przez D. A. (1) i M. A. wymierzył im kary po roku pozbawienia wolności, zaś za przestępstwo z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 k.k. wymierzył każdemu z oskarżonych karę roku pozbawienia wolności i karę 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł. Sąd zatem obniżył wysokość wymierzonych kar uwzględniając w większym zakresie niż poczynił to sąd pierwszej instancji okoliczności korzystne dla oskarżonych, które miały znaczenie dla wymiaru kary. Z niekwestionowanych ustaleń Sądu pierwszej instancji wynika bowiem, że D. A. (1) prowadził uprawę konopi razem z bratem wyłącznie w celu uzyskania na własne potrzeby ziela konopi oraz żywicy, które to środki służyły M. A. do wytworzenia oleju (...), który przekazywał ojcu choremu na kręgosłup celem uśmierzania bólu, a także koledze ze stwierdzoną chorobą nowotworową. Aktualny stan wiedzy medycznej wskazuje, że środki pochodzenia roślinnego zawierające w swoim składzie kannabionidy, a w szczególności olej pochodzący z ziela konopi w zdecydowanym stopniu zastępują środki przeciwbólowe i są stosowane w medycynie coraz częściej w leczeniu trudnych i nieuleczalnych chorób, w tym także chorób nowotworowych. W przedmiotowej sprawie, jak wynika z poczynionych ustaleń, wytworzone przez oskarżonych środki odurzające w tym celu były również przeznaczone. Ustalenie takiego motywu działania sprawców powoduje, że ocena karygodności przestępczych zachowań jest zdecydowanie niższa i musi znaleźć odzwierciedlenie w wymiarze kary. W przedmiotowej sprawie ujawniono nadto chorobę nowotworową u D. A. (1), której leczenie w warunkach aresztu okazało się niemożliwe, co ostatecznie było powodem do uchylecia tego środka zapobiegawczego. Uznając apelacje obrońcy oskarżonych, co do wymiaru orzeczonych kar za zasadne Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że konieczne jest zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary określonej w art. 60 § 2 k.k., albowiem przy zbrodni z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii najniższa możliwa do wymierzenia kara 3 lat pozbawienia wolności byłaby niewspółmiernie surowa do stopnia szkodliwości społecznej czynu, a zwłaszcza jego karygodności jak również do stopnia zawinienia oskarżonych. Z tych powodów orzeczone w pkt 1 wyroku kary pozbawienia wolności złagodzone. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy nie znajdując podstaw do jego korekty, także poza granicami złożonych apelacji.

Ponieważ zmodyfikowano wymiar kar jednostkowych konieczne stało się wymierzenie obu oskarżonym kar łącznych na nowo. Tak zatem na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. za wszystkie przypisane oskarżonym przestępstwa Sąd Apelacyjny wymierzył D. A. (1) i M. A. kary łączne w wymiarze po roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Określając wysokość kary pozbawienia wolności Sąd Apelacyjny brał pod uwagę okoliczności wskazane w art. 85 a k.k., bacząc by wymierzone kary spełniały cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do skazanych. Miał również wzgląd na społeczne oddziaływanie kary. Konsekwencją skazującego orzeczenia jest obciążenie oskarżonych wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie po 10 zł oraz wymierzenie opłaty za obie instancje w kwocie po 500 zł na podstawie art. 10.1 ustawy z dnia 26 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.

Andrzej Kot Jerzy Skorupka Jarosław Mazurek